

De Ronde Tafel Krant

Waar kunst, licht en ritme samenkomen

Jaargang 1 – Nummer 7 – Augustus 2026

Waterval vallei

In de vroege ochtend terwijl het licht nog zacht langs de rotswanden gleed, zat ik aan mijn ronde tafel en werkte aan deze waterval vallei in Procreate. Het was alsof het landschap zich langzaam openbaarde. Eerst de ruwe contouren van de kliffen en daarna het spel van nevel en zon dat de scène haar rustige adem gaf.

De waterval, het voortdurende tikken van een bron en de rotsen zijn de vaste kaders waarbinnen het verhaal zich afspeelt.

Terwijl ik de lagen aan het opbouwen was merkte ik hoe de mist een rol kreeg die ik niet had voorzien. De mist verbond de voorgrond met de verte en maakte het geheel zachter en warmer alsof de natuur zelf een subtiele introductie fluisterde. De groene begroeiing langs de kliffen gaf het beeld zijn ritme. Fris, helder en gedragen door een rustige diepte.

In de laatste fase toen de waterlijn haar glans kreeg voelde het werk af. Niet omdat alles perfect was, maar omdat de vallei begon te spreken. Dit is het moment waarop ik als maker even stil sta. Een klein verslag uit een digitale wereld en een korte notitie van een plek die alleen bestaat omdat ik haar heb aangeraakt.

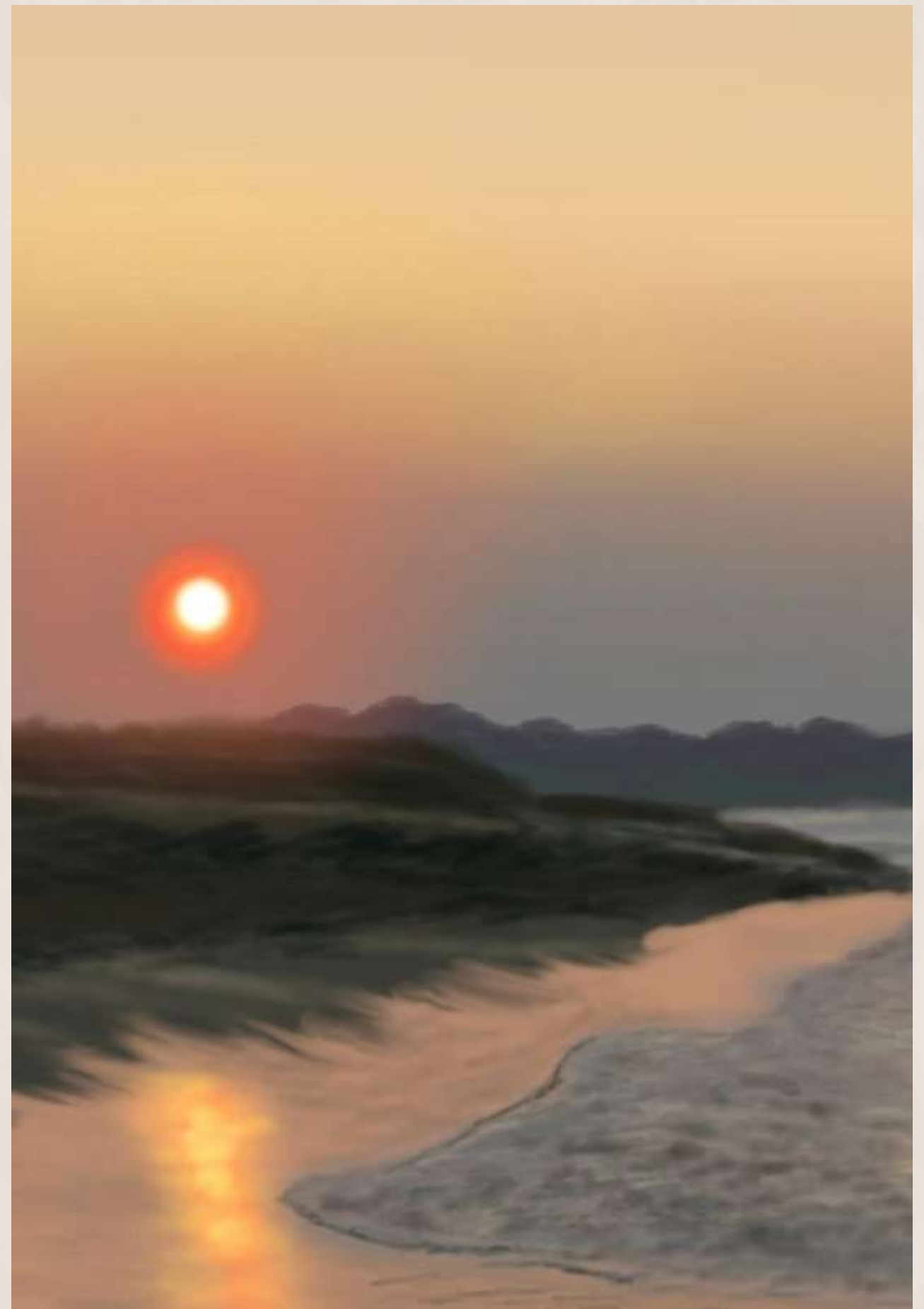
Voorwoord

De maand augustus komt nooit gehaast binnen. Het is een maand die eerst even blijft staan bij de deur, luistert naar het zachte geritsel van bladeren en stapt dan pas naar binnen met warmte, licht en met dat kenmerkende gevoel dat de zomer nog even wil blijven. In deze editie zoeken we precies dat moment op. Het bijna-nazomerse en het heldere dat nog niet wil verdwijnen.

De augustuseditie van de Ronde Tafel Krant ademt rust en richting tegelijk. De rubrieken bewegen dit keer als een lichte zomerbries door het atelier, verhalen die zich langzaam ontvouwen en observaties die je meenemen naar plekken waar het licht anders valt en kunst die in augustus een eigen soort glans krijgt. De toon blijft trouw aan Martijn's Art. Gelaagd, warm, toegankelijk en met een vleugje late zomerreflectie die deze maand zo eigen maakt.

Wat deze editie bijzonder maakt is de manier waarop het ritme zich heeft gezet. Niet strak, niet opgejaagd maar met een zachte sfeer die je uitnodigt om even te blijven hangen bij een zin, een beeld of een gedachte.

Tussen de pagina's door vind je kleine momenten van helderheid. Een detail uit een kunstwerk dat ineens iets vertelt. Een notitie die precies op het juiste moment binnenkomt. Een rubriek die je even laat glimlachen. Het zijn die kleine schakels die deze editie dragen. Fris, warm en helder zoals het licht dat door de ramen valt.

In deze editie

Voorwoord
Aan de Ronde Tafel
Kunstwerk Uitgelicht
Kunst uit de Oude Doos
Dankwoord

Aan de Ronde Tafel

Bos-achtergrond

In dit detail van het kunstwerk keer ik terug naar een plek dat minder een locatie is, maar een ademhaling. De achtergrond van het bos. Zacht, wazig, met licht, met verticale stammen en een groene kleur dat zich niet laat vangen in één toon. Deze kleur werd tijdens het tekenen een stille gesprekspartner. Niet luid, niet dwingend, maar aanwezig op een manier die je vanzelf langzamer laat kijken.

Ik koos er bewust voor een benadering zonder scherpte. Geen contouren die de aandacht opeisen en geen uitgesproken details die het beeld vastzetten. Het mocht zich gedragen als een warme herinnering. Een ruimte die eerder voelt dan spreekt. De bomen staan als rustige kolommen in een landschap dat zich ontvouwt in tinten die ademen. Fris, zacht en helder.

Aan de ronde tafel vertel ik hoe het ritme van het bos mij steeds opnieuw terugriep. De verticale lijnen van de stammen vormen een soort tijdpad en terwijl de zachte waas ertussen de tijd leek te vertragen. Het is een achtergrond, maar ook een landschap dat ruimte laat. Een plek die niet duwt, maar wel draagt.

Wat mij vooral raakte, was hoe dit kunstwerk zich gedraagt als een tussenruimte. Niet het verhaal zelf, maar de plek waar verhalen kunnen ontstaan. Een achtergrond die geen aandacht vraagt, maar om aanwezig te zijn. In de Martijn's Art stijl betekent dat: kijken, benoemen, maar nooit forceren. De nuance laten spreken. De laagjes laten ademen.

Dit bos is geen decor. Het is een zachte uitnodiging om even stil te staan, om te merken hoe een beeld je kan meenemen zonder haast, zonder richting en alleen met licht en adem.

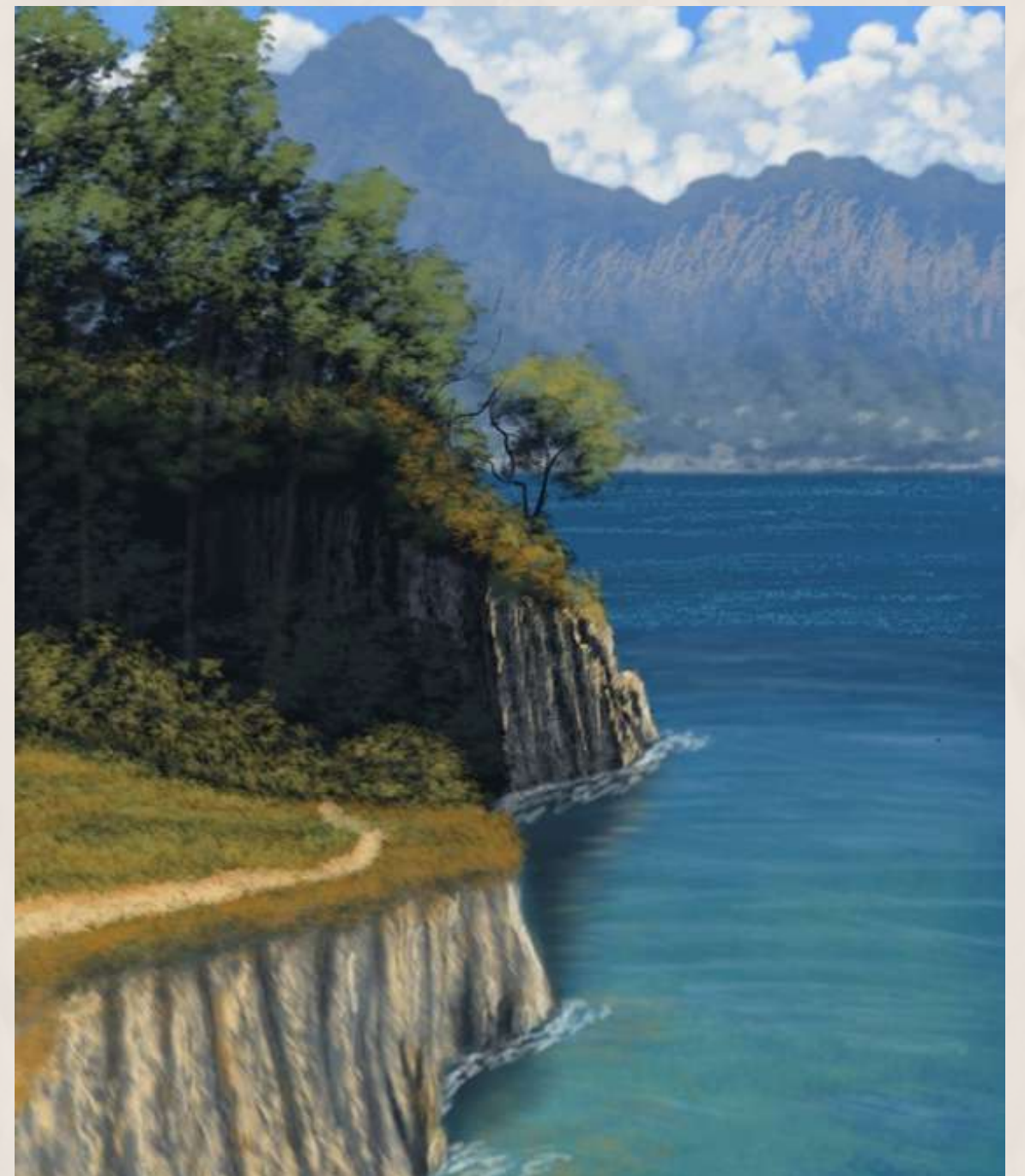
Kunstwerk Uitgelicht

De klif aan de kust

Ik herinner mij het moment waarop deze klif zich voor me opende alsof het landschap zelf een ademhaling nam. In Procreate begon ik met een ruwe streek langs de rand van het pad. Een dunne lijn die de spanning draagt tussen veiligheid en het open diepe blauw beneden de klif. Terwijl ik tekende voelde ik hoe de kust zich niet alleen als decor, maar ook als een gesprekspartner aan mij voordeed. Een plek waar elke rots, elke golf en elke wolk een eigen ritme heeft.

De klif is geen stille massa. Hij kraakt, ademt en schuurt. In mijn digitale penseelstreken probeerde ik dat te vangen. Het ruwe gesteente dat zich afzet tegen het zachte groen dat zich eraan vastklampt. De bomen langs de rand leunen licht naar voren alsof ze willen kijken hoe de golven onder de bomen breken. Dat subtiele gebaar en die nieuwsgierigheid van de natuur werd voor mij het hart van het kunstwerk.

Het water beneden schilderde ik in lagen. Eerst het diepe blauw en dan de lichtere streken die de beweging van de golven dragen. Ik wilde dat het water niet alleen rust uitstraalt, maar ook een soort stille vastberadenheid. Het is altijd in beweging, maar nooit gehaast. De bergen in de verte, zacht en wazig vormen een horizon die niet afsluit maar uitnodigt. De horizon geeft het beeld van ademruimte, een plek waar het oog kan rusten.

Wat dit kunstwerk voor mij bijzonder maakt is de balans tussen het ruwe en het serene. De klif is scherp, grillig en dreigend. Maar het geheel voelt toch warm en helder. Alsof de natuur hier een eigen evenwicht heeft gevonden dat wij als bezoekers alleen maar hoeven te respecteren.

Terwijl ik de laatste details aanbracht, de wolken die zich als zachte veren door de lucht bewegen en het pad dat net genoeg ruimte laat voor een stap voelde ik hoe dit kunstwerk een verhaal werd. Een verhaal over kijken, over even stilstaan en over het besef dat schoonheid vaak ontstaat op de rand van iets. De rand van een klif, de rand van een gedachte en de rand van een moment.

Dit is de klif aan de kust. Vastgelegd in Procreate, maar vooral in de stilte die ik daar vond.

Kunst uit de Oude Doos

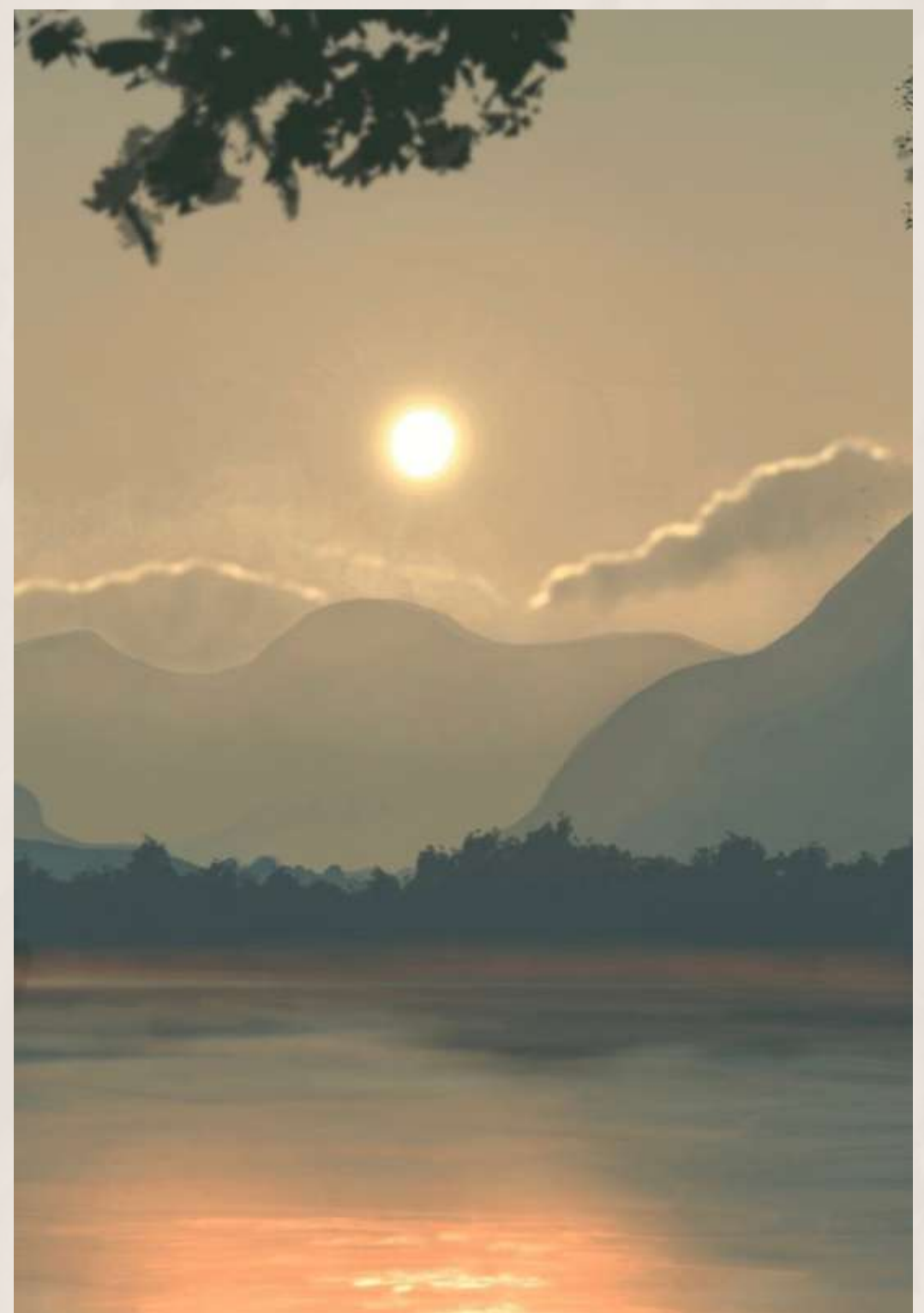
Het bankje aan het meer (augustus 2024)

Er zijn van die ochtenden waarop het licht niet simpelweg verschijnt, maar zich langzaam langs de wereld beweegt alsof het eerst wil voelen of het welkom is. Precies zo'n ochtend heb ik ooit vastgelegd in Procreate. Een eenvoudig houten bankje aan de rand van het meer. Niets meer dan dat en toch voelde het als een kleine wereld op zichzelf. Terwijl ik het bankje tekende zat ik als het ware zelf op dat bankje met de stilte om me heen als een zachte mantel die de dag nog even tegenhield. De zon hing laag boven het water en een warme gloed die het meer veranderde in een spiegel vol goud. In de verte lagen de bergen nog half verscholen in nevel alsof ze zich langzaam uit de nacht losmaakten. Ik herinner mij hoe ik probeerde dat zachte overgangsmoment te vangen. Het punt waarop de dag nog niet helemaal begonnen is, maar al belooft om helder te worden. Dat is precies de nuance waar Martijn's Art voor mij om draait. Fris, warm, helder en zonder haast.

Wat mij vooral raakte tijdens het maken van dit kunstwerk was de rust die uit het bankje zelf sprak. Het stond daar niet om gezien te worden, maar stond er om te wachten. Wachten op iemand die even wil zitten, ademen en kijken. Een plek die niets vraagt, behalve aanwezigheid.

In de rubriek Kunstwerk uit de oude doos keer ik graag terug naar zulke momenten. Niet om er nostalgisch van te worden, maar om te zien hoe deze beelden mij blijven vormen. Dit kunstwerk herinnert mij eraan dat eenvoud vaak het meest spreekt. Een bankje, een meer en een ochtend die zich ontplooft. Soms heeft een verhaal niet meer dan dat nodig.

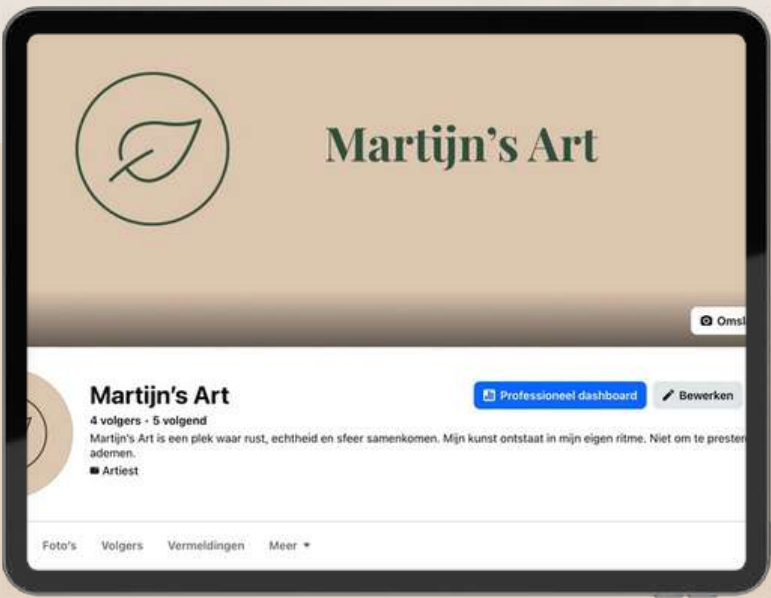

Dankwoord

Dank je wel voor het meelezen in deze editie van De Ronde Tafel Krant. Elke maand beweegt mee met wat er ontstaat aan mijn ronde tafel en jouw aandacht maakt dat ritme compleet. Tot de volgende keer, wanneer er weer nieuwe woorden landen.

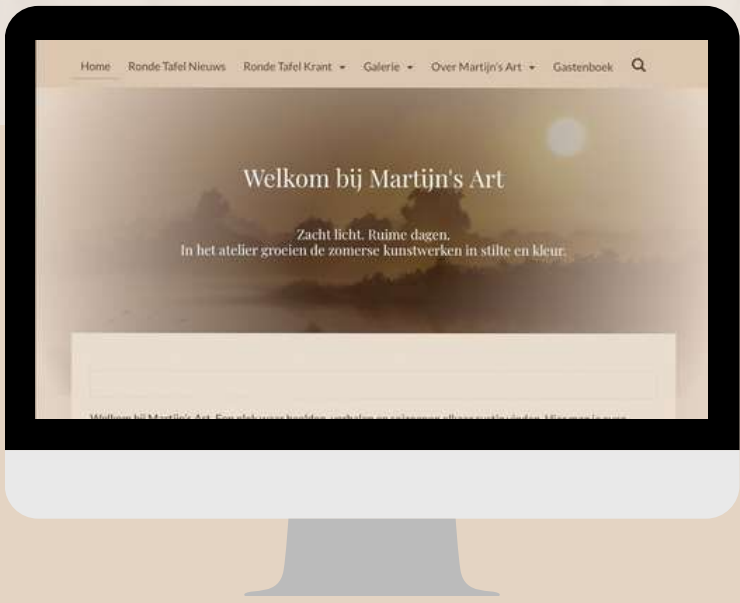
Online verder lezen

Volg Martijn's Art op Facebook

Volg Martijn's Art op Instagram

Bezoek Martijn's Art website

